

טימו לב אל הנשמה

דיבורים מתוך הדיסק 'מפגש המלכים' מפי הרה"ג עופר ארז שליט"א

הדרך האמתית לחזור בתשובה

הטכל נברא כדי לשלוט על הלב
אנחנו חייבים שהצדיקים יעזרו לנו. כל אדם כן יכול לדעת ולמצוא את האמת אבל יש בזה כלל מאוד גדול שכמעט כל התורה וכל העולם עומד על הנקודה הזאת וזה ההתמודדות שיש בכל אחד מאתנו בין השכל לבין הלב, הכוונה בין עולם הדעת לבין עולם הרגשות. 'בעל התניא' כותב: לא נברא השכל בחוקו ובטבעו אלא כדי שישלוט על הלב. החוויה של החיים זה בלב, שם אדם מרגיש עונג, שמחה ואושר - מצד אחד זה מעלת הלב. עולם הרגש לא יודע להנהיג אותנו בדרכים נכונות מכיוון שרגש פעם רוצה ככה, פעם רוצה ככה, פעם הוא שמח ופעם הוא עצוב, לכן הלב צריך את השכל שינהיג אותו. האחיזה של היצר הרע שהוא משתלט על הרגשות שלנו כדי שהשכל לא ינהיג את הלב..

הטכל נברא כדי לשלוט על הלב

זרות השם נמשך לעסוק במעשה מחיגר. למעשה רבינו מרמז בסיפור שהחיגר זה נשמות ישראל בדורות שאנחנו נמצאים שזה נקרא 'תיקון הרגלין', הכוונה שאנחנו מאוד מבלבלים ומאוד מעורבבים עם העולם הזה ועם שגעונות העולם הזה ועם תאוות ורגשות של העולם הזה שמאוד מבלבלים אותנו ואז קשה מאוד לאדם למצוא את הדרך האמתית שלו כיצד לתקן ואיך לחזור בתשובה ולהתקרב להקב"ה. החיגר שכר לו עגלה, נאמן ובעל עגלה - הנאמן זה הצדיקים שבאים ועוזרים לנו למעשה למצוא את הדרך לחזור בתשובה. הרבה פעמים רבינו ור' נתן מזכירים בספרים שעיקר הסיוע שלנו לחזור בתשובה זה מכוח הצדיקים. הבעש"ט ותלמידיו העמידו כמעט את כל הדרך והיסוד של התשובה על העניין של הצדיק שמדריך אותנו, מכוח אותנו ומאיר לנו את הדרך.

הנקודה הכי רגישה בלב

מדת הכעס היא מידה מאוד לא טובה ואדם שמע את זה בכמה שיעורים וקרא על זה בשני ספרים, ברוך השם הוא אדם מוכשר והוא כבר יכול למסור שיחה לאלף איש ולהסביר להם שכל מי שכועס כל מיני גיהנום שולטים בו וזה מידה מאוד רעה ומאוד מקולקלת, הוא יכול למסור על זה שיחה של שעה, ברגע שהוא הגיע הביתה זרקו לו חץ. יש חצים שלא פוגעים בנו אבל יש חצים שפוגעים בול, הם עוברים את כל הבגדים ומגיעים לנקודה הכי רגישה בלב ובאותו רגע אדם אומר: תזהרו, אני יכול להחריב את הבית בשנייה אחת. פתאום אדם מרגיש שזה סיעתא דשמיא שהוא לא זורק ולא שובר כלים- כל זה אחרי שהוא מסר שיחה לאלף איש על כמה מידת הכעס לא טובה- אז איך זה יכול להיות? זה בגלל שיש כל הזמן מלחמה בין המוח לבין הלב. המוח יודע או יכול לדעת את האמת, אבל אח"כ לוקח הרבה מאוד זמן עד שהמוח מנהיג את הלב. לדעת את האמת יכול לקחת שלושה ימים, אבל להנהיג את הלב לוקח עוד שבעים שנה. הלב כ"כ מתנגד וזה פלא עצום, אם נסתכל בכוחות שיש בתוך הלב שלנו אנחנו נראה שזה מאוד-מאוד עוצמתי. אדם אמר לעצמו אלף פעם: אני לא רוצה לכעוס ולהקפיד..

- הרבה פעמים רבינו ור' נתן מזכירים בספרים שעיקר הסיוע שלנו לחזור בתשובה זה מכוח הצדיקים. הבעש"ט ותלמידיו העמידו כמעט את כל הדרך והיסוד של התשובה על העניין של הצדיק שמדריך אותנו. מכוחו אותנו ומאיר לנו את הדרך..

אנכי אערבנו מידי תבקטנו

צריך לדעת שכל העניין של הצדיק שעוזר לנשמות ישראל לא מתחיל מהחסידות אלא זה מתחיל הרבה לפני, הזוהר הקדוש ורבינו האר"י הקדוש כותבים על זה באריכות ובאמת זה מתחיל הרבה לפני. יש נשמות מאוד גדולות ומיוחדות וכל עניינים זה לעזור לעמ"י לחזור בתשובה ולהתקרב להקב"ה, רמז לדבר מובא בפרשה שקראנו בשבוע שעבר. יהודה ביקש מיעקב את בנימין כדי לרדת איתו למצרים, יעקב פחד על בנימין אז יהודה אמר לו 'אנכי אערבנו מידי תבקטנו' - אני ערב לו. ר' נתן כותב בליקוטי הלכות שככה הצדיק אומר להקב"ה: אני ערב לנשמות ישראל, תבקש אותם מהידיים שלי. הצדיק יורד לעולם כדי לעזור לנו למצוא את הדרך שלנו, זה תמיד היה נכון מכיוון שבאמת יש בזה שורש מאוד-מאוד עמוק ומאוד פנימי שמתחיל מחטא אדם הראשון.

למצוא את דרך האמת

הזוהר הקדוש ורבינו האר"י מסבירים שבחטא אדם הראשון היו כלולות כל הנשמות, ורוב הנשמות נפלו בגלל חטא אדם הראשון לתוך מקומות שנקראים 'מקומות הקליפות' וברגע שהנפילה היא מאוד גדולה אזי אדם לא יכול בכוחות עצמו לעזור לעצמו, הוא לא יכול לצאת, הוא צריך שמישהו יבוא ויושיט לו יד כדי לעזור לו לצאת מהמקומות האלה, וזה מתחיל מהצדיקים הגדולים שהיו מימות-עולם אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרון ודוד- הם למעשה הצדיקים הראשונים שבאו לעזור לנשמות ישראל לחזור בתשובה ולהתקרב להקב"ה. מחטא אדם הראשון, בכל הדורות יש את הבחינה הזאת של הצדיק שעוזר לנשמות ישראל. הבעש"ט, רבינו ועוד צדיקים התחילו לגלות שבדורות שלנו בגלל שירדנו לבחינה שנקראת פגם הרגלין לכן מאוד-מאוד קשה לנו למצוא את האמת ואת הדרך בלי שיעזרו לנו מבחוץ..

חולה יותר גדול צריך חפא יותר גדול

הוא באמת מתכוון ורוצה את זה- פתאום קורה משהו הכי קטן והלב לא שומע לכל זה, הוא כועס מקפיד וכן הלאה. העניין של הרגלין זה הרבה מאוד רגשות ותאוות בתוך הלב והמוח כבר לא יכול לשלוט על הלב הזה. הלב רוצה את הדברים שלו ולא שואל בכלל את המוח, לכן זו הסיבה העמוקה שרבינו גילה לנו את הדבר הזה שצריך צדיק גדול מאוד-מאוד שיודע איך להדריך לב כזה שכ"כ שקוע בעולם ובבלבולי העולם הזה אם זה תאוות ורגשות. בתורה ל' רבינו אומר: ככל שהחולה יותר גדול, צריך רופא יותר גדול. חולה יותר גדול זה אדם ששקוע יותר בתאוות ובעולם הרגשות

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	ד-*
17:49	17:17	16:25	ד-*
17:44	17:13	16:22	ת"א
17:43	17:13	16:21	חיפה
17:48	17:17	16:25	באר שבע

ילנוהגים 40 דקות: 16:05 | חומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

עיקר התשובה-ישמע בזיונו, יזום וישתוק לעבוד את השם בזמני הקטנות

כשמגיע הלילה ומתחיל הצמצום אז או שאדם מאשים את עצמו או שהוא מאשים את אשתו, ההורים או הילדים ואם כולם בסדר אז ראש-הממשלה לא בסדר וכן הלאה. למה יש 7 מיליארד אנשים בכדור-הארץ? כדי שתמיד נמצא את מי להאשים. בלב האדם יש התנגדות לזמני הקטנות, מאוד קשה לאדם לקבל את המציאות הזאת שבאמת זה רצון הקב"ה וצריך ללמוד לעבוד אותו גם בזמני הקטנות, לכן רבינו מאוד חיזק את הנקודה הזאת שלא נטעה ולא נתבלבל, מכיוון שאדם יכול ליפול לגמרי בגלל שהוא לא מבין שעכשיו באמת זה רצונו של הקב"ה, אז תעבוד אותו מעט אבל בשמחה, זה מה שאתה יכול לעשות - זה נקרא מצבים של לילה כשהנשמה של האדם בקטנות. אדם צריך לדעת כל עוד מאיר זה נפלא וזה הכי טוב, הנשמה שלנו רוצה להיות תמיד ביום, אנחנו רוצים להיות בהארה, זה התענוג והשמחה הכי גדולה..

דעת מאוד גדולה להתנהג ככה

..בד-בבד צריך לדעת גם לקבל את זמני הקטנות, אדם צריך לחייך ולהגיד להקב"ה: אתה יודע שאני רוצה לעבוד אותך 24 שעות 7 ימים בלי הפסקה, אבל מה אני

אעשה? בעולם הזה יש קשיים, אני אעשה מה שאני יכול במצב שבו אני נמצא. רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן שזה דעת גדולה מאוד כשאדם יודע להתנהג ככה ולא להכנס לתסכולים ולהאשמות עצמיות ולרבי עם האשה, עם ההורים ועם הילדים בגלל שעכשיו זה זמן של קטנות. עכשיו אתה בקטנות אז תעבוד את הקב"ה כמו שאתה יכול. רבינו אומר שהחירג לא הסכים למה שאמר הנאמן, הוא אמר: אנחנו נמשיך לנסוע גם בלילה - זה הרצון של האדם שלא מבין את זה, הוא אומר: אני רוצה לעבוד את הקב"ה גם בלילה כמו שעבדתי אותו ביום, אני לא מוכן לוותר. בגלל שהחירג התעקש, התנפלו עליהם הגזלנים והחירג נשאר לבד - כשאדם לא יודע את הדרך הנכונה מתי לוותר, זה גורם לירידה עוד יותר גדולה.

לקבל את המציאות הזאת

אני זוכר שלפני 30 שנה היו הרבה מאוד משברים בגלל הנקודה הזאת שאדם לא יודע מתי לוותר. אדם חוזר בתשובה ונכנס לשיבה, הוא מקבל אורות גדולים מאוד, הוא לומד חצי שנה תורה כמו הגאון מוילנא וכמו 'החזון איש' - אחרי חצי שנה מגיע הזמן של הלילה והאדם לא ומוכן ולא רוצה לקבל את זה, אנשים היו מגיעים לתסכולים רגשיים מאוד גדולים בגלל הנקודה הזאת. רבינו אומר לנו פה נקודה מאוד עמוקה, כשאתה לא מוכן או לא יודע לקבל את המציאות הזאת לעבוד את הקב"ה ביום לפי יום ובלילה לפי לילה, זה יגרום שאתה תיפול עוד יותר כמו שהחירג נשאר לבד ביער והתחיל לאכול עשבים. בכלליות כל אדם מורכב משתי כוחות כלליים, היצר הטוב שזה הנשמה הא-לוקית שבתוכנו וזה חלק א-לוק ממעל שרוצה רק טוב, אבל בשביל הבחירה ובשביל העבודה יש בתוכנו גם נפש בהמית שרוצה בדיוק הפוך מהנשמה הא-לוקית.

ואז הנפש הבהמית מיד מתגברת..

מצד הנשמה הא-לוקית אדם רוצה לעזור לאחרים ולעשות טוב, הנפש הבהמית רוצה להיות אגואיסטית, אדם חושב על עצמו והוא בכלל לא חושב על הזולת אבל מצד הנשמה הא-לוקית אדם חושב על הזולת ואכפת לו מהשני. כל הטוב, האמת והקדושה זה מצד הנשמה הא-לוקית, כל היצר הרע לרצות רע, להיות אנוכי והמשיכה לכוחות הטומאה זה הנפש הבהמית. אומר רבינו שכשאדם לא יודע ללכת נכון בדרכים אזי משמיים יפילו אותו לנפש הבהמית ואז הוא אוכל עשבים (כמו החירג). עשב זה מאכל בהמה, רבינו מרמז לנו פה שיהיו זמנים ועל כל אחד זה עובר, שהנשמה הא-לוקית תסתתר ממך, אתה לא תרגיש אותה והיא לא תאיר לך. ברגע שהאור של הנשמה הא-לוקית מסתתר מאתנו מיד מתגברת בתוכנו הנפש הבהמית..

החירג הוא אדם ששקוע בעולם התאוות ובעולם הרגשות המבולבל בעוצמות מאוד גדולות - רבינו אומר שצריך בחינת רוח הקודש כדי לדעת איך להדריך אדם כזה, אם תבוא ותגיד לו את האמת אין לו שום דבר מהאמת הזאת מכיוון שהוא כ"כ רחוק מזה לכן הוא לא יכול להתנהג עפ"י זה. רבינו אומר שהנאמן שזה הצדיק יודע להוביל את האדם בסיבובים. הוא מסובב את האדם ומסובב את האדם ובכל פעם הוא מוציא אותו עוד קצת מהמקום שבו הוא נמצא. ברגע שאנחנו מתקרבים לצדיק הוא מסובב אותנו סיבובים, הכוונה למה שעובר עלינו, פעם עולים ופעם יורדים אבל כל עוד אנחנו מקורבים לצדיק יש לו דרך כיצד להוציא אותנו לאט-לאט מכל מה שקורה בתוכנו אם זה דמיונות, תאוות ורגשות. הנאמן עוזר לחירג ואנחנו רואים שלא תמיד החירג מקשיב לנאמן, הכוונה שאנחנו לא שומעים לצדיק. לפעמים הצדיק אומר לנו דברים ואנחנו לא שומעים אותם, לא בגלל שאנחנו לא רוצים לשמוע אלא בגלל שאנחנו לא יכולים לשמוע. לדוגמה: רבינו אומר בליקו"מ שעיקר התשובה והתיקון זה כשישמע אדם בזיונו וישתוק. מי שלמד את התורה הזאת או שמע שיעור על התורה הזאת בוודאי מסכים עם רבינו שעיקר התשובה זה שישמע בזיונו ידום וישתוק..

הוא לא התכוון לאשתי

..מה קורה בזמן הניסיון? לפני כמה זמן הייתי בבעיה של שלום-בית, ראיתי שהבעל כולו אש וגופרית כנגד אשתו. כשהיא יצאה מהחדר אמרתי לו: מה עם התורה של רבינו שאמר עיקר התשובה ישמע בזיונו ידום וישתוק? נכון שהיא לא מדברת אלייך תמיד יפה אבל זה לא סוף העולם, תשתוק ותראה שהכל יעבור. אמרתי לו: אתה לא רוצה לקיים את התורה של רבינו שאמר עיקר התשובה ישמע בזיונו ידום וישתוק? הוא אמר לי ככה: רבינו לא התכוון למצב הזה, הוא לא התכוון לאשתי. התורה היא אמת, עד אשתי. זה מראה שאנחנו עדיין לא יכולים לקבל בלב את הנקודה הזאת. בשכל בוודאי שאנחנו מסכימים שזה אמת, שצריך לשתוק אם אדם שומע ביזיונות וזה מעלה מאוד גדולה אבל כשזה מגיע לידי מעשה מאוד קשה לקיים את זה לכן הצדיק מוליך אותנו בסיבובים, הכוונה מוליך אותנו בכל מיני הדרכים בחיים שלנו וכל התכלית והמטרה של הסיבובים האלה זה להוציא אותנו לאט-לאט מהמקום שבו אנחנו נמצאים שזה כל מיני דמיונות והבלים..

סיבובים, קשיים וניסיונות

אדם ממוצע בהבנה שלו יכול בחודש ימים להבין את כל תורת ברסלב, לקיים את זה הלכה למעשה זה שבעים שנה. כל החיים שלנו זה בעצם סיבובים, מעברים, ניסיונות וקשיים כדי להוציא אותנו מהמקום שבו אנחנו נמצאים. רואים במעשה שהחירג והנאמן נסעו למקום ששם צריך לעשות משה ומתן והם נסעו כל היום, כשהגיע הלילה, הנאמן שהוא הצדיק אמר: עכשיו נלון פה ובבוקר נמשיך. החירג התעקש כנגד הנאמן והבעל עגלה ואמר: אני לא מוכן לנוח בשום פנים ואופן, אנחנו ממשיכים לנסוע - יום זה גדלות מוחין וזה הזמנים שבהם הולך לאדם טוב ולילה זה קטנות וצמצום. כל עוד אנחנו בגדלות מוחין אנחנו עם הצדיק יד-ביד. אם אדם קם בנץ, טובל במקווה ומתפלל ומרגיש את האור של הקב"ה, הוא מרגיש שהכל עובד והכל הולך לו טוב, אבל הקב"ה ברא את העולם ויהי ערב ויהי בקר, אחרי הזמנים של היום באים הזמנים של הלילה..

לקבל את מציאות הצמצום וההסתרה

..רבינו אומר לנו פה עצה כשמגיע הזמן של הלילה: נלון פה. הכוונה תמשיך בעבודת השם אבל אתה לא יכול להיות באותה מדרגה ובאותה חיות כמו שהיית בזמני היום שזה גדלות המוחין, קבל על עצמך להבין שכך היא המציאות ואף אחד לא בא אלייך בטענות, תמתן את עצמך. האדם מתנגד וזה כמו החירג שאמר לא נלון - זה התנגדות פנימית בתוכנו שאנחנו לא מוכנים לקבל את המציאות של הצמצום ושל ההסתרה..

הפצה חובקת עולם של הרה"ג עופר ארז שליט"א

הצטרפו עכשיו

ofererez.co.il 02-650-29-29

הצטרפו עכשיו

לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

עזוב, דבר איתי בפעם אחרת. הכל תלוי בך, תמסור את הנפש!

..יש לך יצר הרע וכנגד זה יש לך יצר טוב - תמסור את הנפש כנגד היצר הרע. אתה רוצה לכעוס? תתאפק. אתה רוצה לפגום בעיניים? תשמור את העיניים. יוסף זה בחינת העבודה וזה סדר שלם בהנהגת העולם, שדורש מאתנו מסירות נפש - זה בחינת יוסף. יהודה זה המלכות, האמונה. הבחינה של יהודה פונה להקב"ה ומגלה לו: אין לי שום כוח לעשות שום דבר בעולם אם אתה לא עוזר לי ומסייע לי. יוסף ויהודה זה התנגשות מכיוון שמצד יוסף יש דרישה לאדם: הכל תלוי בך, תמסור את הנפש. מצד יהודה זה הכנעה להקב"ה: אני לא יכול לעשות שום דבר, אני רק יכול להאמין בך, לפנות אלייך ולהתבטל אלייך. לכן יהודה ויוסף זה שני מלכים וכשהם נפגשים זה התנגשות מכיוון שזה שני דרכים שלכאורה מתנגשות וסותרות זו את זו. יוסף זה דרישה מהאדם למסור את הנפש ויהודה זה הדרך שאין מה לדרוש מהאדם חוץ מהתבטלות והכנעה להקב"ה - זה שני בחינות מנוגדות..

הרבה פעמים אדם מרגיש חסר אונים

כתוב בספרים הקדושים שגם העבודה של הבחינה של יוסף וגם העבודה של הבחינה של יהודה זה אמת, רק שכל אחד במקומו. לפעמים האדם הוא בבחינת יוסף ולפעמים האדם בבחינת יהודה, ויש אנשים שממהותם הם יותר יוסף ויש אנשים שממהותם הם יותר יהודה - הבחינות האלה תמיד מתנגשות זו בזו. עומק העניין של הירידה הזאת עד הדורות שלנו זה מכיוון שרוב הנהגת העולם עד הדורות האחרונים זה מבחינת יוסף. בדורות שלנו כבר קשה מאוד לאדם הבחינה של יוסף מכיוון שהרבה פעמים אדם מרגיש שהוא חסר אונים והוא לא יכול לפעול - במצב הזה בא לידי גילוי הבחינה של יהודה. יהודה אומר להקב"ה: אני לא יכול לעשות שום דבר אם אתה לא עוזר לי. מבחינת יוסף יש דרישה ותביעה וזה אמת, אבל בבחינת יהודה זה הכנעה וביטול להקב"ה, לכן יהודה ויוסף זה ההתנגשות של שני הבחינות האלה - 'הנה המלכים נועדו עברו יחדו'.

אני מיואש לגמרי מעצמי

סוד הגאולה זה שהקב"ה יגלה את הדעת השלימה הזאת שכוללת את יהודה ויוסף יחד. איך האחדות הזאת מתגלית עכשיו לפי הבנתנו? שאדם לומד לזהות מתי מאיר בו בחינת יוסף ומתי מאיר בו בחינת יהודה. כשאתה מרגישה כוחות נפש ויכולת לעשות, תהיה יוסף וקום עשה, תמסור את הנפש. כשאתה מרגיש חסר אונים אל תתייאש, תלך ותעבוד את הקב"ה בבחינת יהודה, תלך לשדה ותגיד להקב"ה: אני לא יכול לעשות כלום, אני חסר אונים. אני מיואש לגמרי מעצמי אבל אתה יכול להוציא אותי מהמקום הזה. אם תתייאש מעצמך ואתה מתייאש גם מהקב"ה זה שיא הקליפה אבל אם אתה מיואש מעצמך אבל לא תתייאש מהקב"ה, זה נקרא ייאוש דקדושא ופה העלת את החוסר אונים למקום הכי גבוה וזה סוד יהודה. נקודת הייאוש זה בירור מאוד-מאוד גדול: האם אני מתייאש גם מהקב"ה או לא. יהודה זה הגילוי שאני חסר אונים כמו שאומר דוד המלך שהוא בחינת הגילוי של יהודה 'כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי', אני שוכב מוטל לפניך כמו גולם. אם אתה לא תעזור לי לקום מהמיטה אני אמשיך לישון פה עוד חודשיים שלושה - זה הייאוש דקליפה.

יש ייאוש דקליפה ויש ייאוש דקדושה

הייאוש דקדושה זה שאדם רץ לשדה ואומר להקב"ה: אני חסר אונים מעצמי אבל אני לא מתייאש ממך ואני לא מתייאש מהרחמים שלך, באותו רגע העלנו את הנקודה של החוסר אונים למקום הכי גבוה - זה נקרא הביורור של יהודה, לכן יהודה ויוסף זה התנגשות. רוב הדורות זה היה הנהגת יוסף, אבל בדורות שלפני הגאולה חייב להתגלות בעולם יותר ויותר בחינת יהודה שזה משיח בן-דוד..

החיגר הגיע למצב שבו הוא צריך לרדת לאכול עשבים, הכוונה שכל החיות של האדם זה הנפש הבהמית, עכשיו תספור לו איזה סיפור בפוליטיקה והוא יכול להיות בשיא הדביקות, הוא שומע ומשתתף והוא יכול לדבר על זה שעות. אם תבוא ותגיד לו איזה דבר תורה בזמנים האלה של הקטנות הוא יגיד לך: עזוב, דבר איתי בפעם אחרת - אומר רבינו שכל עוד לא מבוררת לאדם הדרך אזי הוא יורד לבחינת הנפש הבהמית. לכל אחד יש זמנים שפתאום הנפש הבהמית מתגברת עליו ואז הוא אוכל עשבים, הכוונה שכל החיות שלו וכל העניין שלו בזמן הזה הוא העולם הזה, לא מעניין אותו בכלל רוחניות בזמן הזה. ממשיך רבינו ואומר שהחיגר המשיך לאכול עשבים עד שהוא הגיע לעשב שהוטב בעיניו מאוד ומתחת לעשב הזה הוא מצא אבן יקרה - פה רבינו רומז לנו דבר נפלא ומאוד עמוק: מתכלית הירידה לתכלית העלייה, דווקא בגלל שירדנו לבחינה של אכילת עשבים, דווקא אז מצאנו את האבן הטובה שזה מדרגה רוחנית מאוד גבוהה, בסופו של דבר הירידה הביאה אותנו למקום מאוד-מאוד גבוה.

כדי לקבל עלייה חייבים לעבור ירידה

החיגר הגיע למדרגה הזאת של האבן הטובה דווקא מתוך הירידה לאכילת עשבים. באמת רבינו מרמז לנו פה סוד מאוד-מאוד גדול. רבינו אומר שלפני שאדם מקבל עלייה רוחנית הוא חייב לעבור ירידה רוחנית - זה יסוד מאוד-מאוד גדול. אם אדם צריך לעבור עלייה רוחנית מאוד גדולה, כנגד זה הוא חייב לעבור ירידה רוחנית מאוד גדולה. כשאדם יורד לנפש הבהמית זה לא נעים, עכשיו אדם בעצם יורד לגשמיות של העולם הזה ויש זמנים שאין פה שום נדנדוד רוחניות, אבל בד-בבד בפנימיות הדבר קורה דבר טוב. אתה שוכח את כל מה שידעת ברוחניות ובזכות השכחה אתה פתאום יכול למצוא את האבן הטובה, פתאום אתה מוצא אור רוחני חדש לגמרי ואם לא עברת את השכחה הזאת, לא היית יכול לקבל את האור הזה..

כל ההשגות וכל התורה

הגמרא מספרת על ר' זירא שעלה מבבל לא"י, הגמרא אומרת שהיה הבדל גדול מאוד בין התורה של בבל לתורה של א"י. התורה של א"י הייתה הרבה יותר רוחנית והיא הייתה במדרגה הרבה יותר גבוהה מתורת בבל. אומרת הגמרא שר' זירא לא יכל לקבל את תורת א"י מכיוון שהוא קיבל את תורת בבל - אומרת הגמרא שר' זירא התענה 40 יום כדי לשכוח את תורת בבל כדי שהוא יוכל לקבל את תורת בבל - כל זה הבחינה שאדם חייב לעבור בחינה שמתפנה אצלו מקום ואז הוא יכול לקבל את ההארה הרוחנית היותר גבוהה - זה מה שרומז רבינו שהחיגר ירד לאכילת עשבים, הכוונה לנפש בהמית והסתלקו ממנו כל ההשגות, כל התורה וכל ההבנות שהיו לו, עכשיו הוא יכול לקבל מקום רוחני הרבה יותר גבוה - הדבר הזה הוא סוד מאוד גדול.

'כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו'

בכלליות יש שני מיני דעת שהקב"ה ברא מהנהגת העולם וזה למעשה שני צינורות של שפע ושני מהלכים רוחניים ולמעשה כל העולם מסתובב על שני המהלכים האלה. המהלכים האלה נקראים יהודה ויוסף. מדרש רבה והזוהר הקדוש אומרים על הפסוק 'ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באדני אדני' - 'הנה המלכים נועדו עברו יחדו'. איזה מלכים נועדו? יהודה ויוסף. אומר הזוהר הקדוש שכל העולם רעד מהמפגש הזה של יהודה ויוסף. נועדו זה נפגשו. אחד מהפירושים של המדרש על המילה 'עברו' זה מלשון עברה (כעס, זעם). מלך אמיתי בעמ"י זה לא עניין של מינוי או תפקיד, אלא זה צדיק שמגלה סדר הנהגה שלם בבריאת העולם. כל הנהגה של העולם מתגלית ע"י שני מלכים, יהודה ויוסף. הם מגלים גדר הנהגה שלם. יוסף זה נקרא צדיק יסוד עולם. הצדיק זה סדר העבודה שבו הקב"ה דורש מאתנו מסירות נפש..

קו המידע
של הגה"צ הרב אליעזר ברלנד שליט"א
02-5875777

מקום שבו היום והלילה נקבצים יחדיו

הנה המלכים נועדו עברו יחדו אמרנו שפירוש אחד למילה 'עברו' זה עברה, כעס וזעם. פירוש שני זה ממתיק את כל הדינים, כך מובא במדרש ובאמת שני הפירושים אמת. התחלת המפגש זה כעס מכיוון שיוסף לא יכול לקבל את המציאות של יהודה, אבל אחרי שהוא מקבל את המציאות של יהודה ולומד להסתדר איתו, זה מבטל את כל הדינים לכן שני הפירושים במדרש אמיתיים. החיגר עבר את כל הבחינה הזאת והוא הגיע לאבן טובה, רבינו אומר שהאבן טובה היתה מרובעת ולכל צד היה סגולה אחרת. בצד אחד היה כתוב שמי שיאחז באותו הצד, ישא אותו למקום שיום ולילה נתקבצים ביחד, שהשמש והירח נתקבצים שם ביחד. כשהחיגר הרים את האבן טובה הוא אחז בצד הזה ונשא אותו למקום הזה ששם השמש והירח באים ביחד כנ"ל..

החיגר שומע שהשמש והירח מדברים

..החיגר הגיע ושמע שהשמש והירח מדברים - רבינו אומר שהאבן הטובה הזאת זה דבר מופלא מכיוון שזה כבר מתחיל להיות עולם התיקון, וזה כבר עניינים אחרים לגמרי. האבן הטובה היתה מרובעת ובכל צד היה דבר אחר. כשאדם היה תופס את האבן באותו צד זה היה מביא אותו לאותו מקום שכתוב בצד הזה. הצד הראשון שהיה באבן זה המפגש של היום והלילה ושם יש שיחה בין השמש לירח. מכיוון שהוא תפס את האבן שם הוא מיד הגיע למקום הזה - רבינו לא גילה לנו שני צדדים באבן הזאת ואת זה רק משיח יוכל לגלות לנו. אמרנו שהאבן הזאת זה כבר מדרגת התיקון, הכוונה שככל שאדם זוכה לעבוד הרבה שנים את הקב"ה הן בבחינת יוסף והן בבחינת יהודה, ז"א לדעת שאיפה שאפשר עושים את המסירות נפש הכי גדולה ואיפה שאי אפשר מתחזקים בהתחזקות הכי גדולות שהשם לא יעזוב אותנו..

לתקן את האילן (צינורות השפע)

ככל שאדם זוכה לעבוד את השם הן בבחינה של יוסף והן בבחינה של יהודה אז רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן בתורה ו' ש'ימין השם פשוטה לקבל את תשובתו, נפתחים לאדם שערים וזה האבן הטובה ומי שמגיע לזה הוא מגיע למדרגה רוחנית ולהשגות איך הוא עוזר לאחרים להגיע לתיקון העולם. השיחה של השמש והירח זה ההשגה הראשונה שיש אצל החיגר והוא כבר עלה ממדרגת חיגר למדרגת התיקון והוא מתחיל להשיג השגות איך לעזור לעולם להגיע לתיקון שלהם. השמש מספר לירח את הבעיות שלו: 'יש אילן שיש לו ענפים רבים, ופריו ועליו וכל ענף וענף ופרי ועלה יש לו סגולה מיוחדת, שזה מסוגל לבנים וזה מסוגל לפרנסה וזה מסוגל לרפואות, וזה האילן היו צריכים להשקותו, ואם היו משקיין אותו היה מסוגל מאד, ולא די שאין אני משקה אותו, אלא שעל ידי שאני מזריח עליו אני מייבש אותו.' השמש מרמזת על החוכמה ועל השכל. האילן (עץ החיים) מרמז על כל צינורות השפע שהקב"ה הניח בבריאה, יש את הכל באילן אם נתקן את האילן (השפע) אז לא יהיה חסר לנו שום דבר. כשהחוכמה נמצאת במקום הנכון שלה בוודאי שזה תועלת עצומה מאוד לכל העולם והבריאה ולאדם עצמו, לכן השמש אומרת שהיא יכולה מאוד להועיל לאילן, אבל אי אפשר לעסוק בחוכמה בלי להשקות את האילן במים שזה 'שפכי כמים לבך נכה פני השם' - תפילה. אדם מצד עצמו צריך להתעורר בעבודת האמונה והתפילה ואז האילן יכול להגיע לתיקון שלו.

גרגירי עפר שמפוזרים בכל העולם...

כדי שנוכל לקבל את הדעת הזאת הקב"ה היה צריך להוריד אותנו, לקחו לאדם את כל השכל דקדושה ואת כל הכוחות והביאו אותו למצב של עפר ואפר, כל אחד מאתנו היה בבחינה של גרגירי עפר שמפוזרים בכל מקום בכדור הארץ, ואז בבחינת העפר היה אפשר לגלות את בחינת יהודה שזה דעת חדשה וזה האבן הטובה. כל הסוד זה להתחבר עם יהודה אבל לא לעזוב את יוסף מכיוון שיש זמנים שאתה יכול למסור את הנפש, אז תמסור את הנפש. כשאתה יכול למסור את הנפש, לקום חצות, להתבודד וללמוד, תעשה את הכל ותעשה הכי טוב, אבל אם אתה מגיע למצב של חוסר אונים תזכור שיש יהודה, הכוונה לבוא להקב"ה ולהגיד לו: אני לא יכול לעשות שום דבר, אני חסר אונים אבל אני לא מתייאש ממך - זה נקרא איחוד יהודה ויוסף. רבינו גילה סוד מאוד גדול: ככל שאדם יודע לעשות איחד בין הבחינה של יהודה ויוסף, זה סוד הגאולה.

לפעמים אתה יוסף ולפעמים יהודה

יש רמז נפלא לדבר הזה: כשיעקב אבינו התעורר מחלום הסולם הוא אמר: 'מה נורא המקום הזה, אין זה כי אם בית א-לקים וזה שער השמים' - כתוב בספר מגלה עמוקות ש'מקום' זה בגימטריה 186, זה יוצא בדיוק 'יהודה יוסף' אומר המגלה עמוקות שהתגלה ליעקב האיחוד של יהודה ויוסף אז הוא אמר 'אין זה כי אם בית א-לקים וזה שער השמים' - כשיודעים את שני המיני-דעת האלה, מתי למסור את הנפש ולהיות בחינת יוסף ומתי להיות בחינת ביטול שזה בחינת יהודה זה סוד המקום ושם עולים מעל למקום - שם אנחנו מעלים את כל העולם הזה לרוחניות וזה תיקון העולם. ככל שהדבר הזה מתברר בתוכנו לאט-לאט הקב"ה מגלה איך שזה הכל אחדות, נכון שלפעמים אתה יוסף ולפעמים אתה יהודה, אבל תלמד לעבוד את הקב"ה גם כך וזה סוד האבן היקרה. רבינו כותב בליקוטי מוהר"ן שזה מקרב את האדם לגאולה הפרטית שלו ולגאולה הכללית

לפני 25 שנה רצו לזרוק עלינו אבנים

החיגר מצא את האבן הטובה וזה מרמז על הארה רוחנית חדשה שמתגלית בעולם וזה הארת צדיק האמת שמאירה בתוכנו. כל התורה של רבינו זה ללמד אותנו את יוסף ויהודה. עד רבינו העולם היה יוסף. אני זוכר שלפני בערך 25 שנה כשהיינו מדברים דיבורי התחזקות של רבינו שאם קשה אז צריך להתחזק ברצונות - רצו לזרוק עלינו אבנים, קראו לנו: כופרים ומשוגעים, מי מדבר כאלה דיבורים?? מה זה רוצה?? תעשה! לא יכלו לקבל בעולם (גם בתוך ברסלב) את הדבר הזה: אני לא יכול אז אני מתחזק ברצונות. אין כזה דבר לא יכול. לא יכלו לקבל את המציאות הזאת שאדם לא יכול אז שיתחזק ברצונות. זה בחינת יוסף שהתנגדה לבחינת יהודה, היום כמעט כל העולם מדברים מזה. מה שקרה 25 שנה האלה שירד כ"כ הרבה אור על הדבר הזה והיום רואים כמעט בכל מקום שאם לא יגלו לאדם שיש בחינת יהודה, שזה העצות והדעת של החוסר אונים, ספק אם תמצא יהודי, כולם יסעו למנהטן לחיות עם הגויים, אדם לא יכול לקבל את התורה, את האמונה ואת דרך השם בלי בחינת יהודה - זה הסוד שככל שאנחנו מתקרבים לגאולה לאט-לאט מתגלה בעולם האיחוד של יוסף ויהודה שזה המפגש של המלכים..

משהו חדש קורה אצלנו בעלון!!!

תרום לעלון ותלמיד חכם ירא שמיים יזכיר את שמך בכותל המערבי למשך 40 יום רצופים

לפרטים: 0525-39-59-85

לחרווח והקרשות: 0525-39-59-85

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרים, הודיה בת אילת, דביר-אהרון בן אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יעקב בן לונה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, חיים בן שמעה, אורלי בת שרה, טובה בת כחילה, סעדה בת סוליקה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיאל ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיאל סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחת, ניסים בן חפסיבה.

מסגרת תיקון חינוכים הכרזת
בהוראה ישירה של מורנו
הרב אליעזר ברלנד שליט"א
עמותת 'באילן תערוג' בראשות הרב עופר ארז שליט"א פותחת
פנייה לשידור יחודי פסגה
כל שידור עובר דרך מורנו הרב אליעזר ברלנד שליט"א
להרשמה בימים א-ה 10:30-12:30 ו-א 16:00-18:00 בלבד
שלוחה 4
02-650-29-29
ofereez.co.il
בית ליהודים סגור וישום ממוקד שלנו
6502929@gmail.com
ולחזור למייל
ענבי הגפן
באילן תערוג